

5. møde.

Torsdag den 20. februar kl. 13.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Meddelelser fra formanden.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg har først den meddelelse, at statsministeren har ønsket at afgive en erklæring. Jeg giver ordet til statsministeren.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Regering og folketing skal nu gøre en ende på den politiske og økonomiske usikkerhed, den usikkerhed, som i den senere tid har præget Danmark.

Det er nødvendigt, at vi i fællesskab får folketinget til at fungere, hvor det ikke fungerer godt nok.

Det er så meget mere vigtigt, som vi står over for store og påtrængende problemer. Vi skal sikre det sociale indhold i demokratiet, og det vil i dag først og fremmest sige, at vi skal sikre arbejde som det væsentligste grundlag for tryghed. Det er det, vi skal sætte højest på listen over de opgaver, som skal løses.

Den krise, vi står i, er ikke en isoleret dansk krise. Den har ramt hele den industrialiserede verden og skyldes bl. a. en mangel på økonomisk styring i hele vort samfundssystem. Vi kan ikke alene bringe krisen til ophør. Vi skal bruge den indflydelse, vi har i internationale organisationer. Det gælder ikke mindst i EF. Vi skal virke for et samarbejde, som kan fremme en løsning, så vi kan undgå, at den fælles krise afføder en lang periode med stagnation og arbejdsløshed i industrilandene.

Vi har lov til at tro på, at der vil være en bred international forståelse for nødvendigheden af, at vi får et sådant samarbejde. Hvis verdensøkonomien bliver rystet i sin grundvold, hvis vi ikke magter at hindre dybtgående depression og omfattende arbejdsløshed, så vil det også

blive en dybt alvorlig krise for selve demokratiet. Derfor må vi håbe på og virke for, at samarbejdet mellem landene — både på verdensplan, europæisk og nordisk — kan klare kriserne i deres start.

Men samtidig med at vi lægger vægt på det internationale samarbejde, må vi også sætte alt ind på at modvirke krisen her i landet. Der har været træk i den økonomiske politik, som har bevirket, at arbejdsløsheden har ramt det danske samfund hårdere end de fleste andre lande. Det er vor regerings opfattelse, at vi nu må skabe arbejde, at vi nu må beskytte vore borgere i et aktivt forsvar for det velfærdssamfund, vi har opbygget. Det var derfor, jeg sidste torsdag på regeringens vegne indbød folketingets partier til forhandling, til samarbejde om en stabil økonomisk politik, som kan fremme beskæftigelsen og fremme erhvervsudviklingen. Jeg skal i dag give en mere udførlig redegørelse for de tanker og forslag, som efter regeringens mening bør ligge til grund for dette arbejde.

Regeringen håber, at der i folketinget fortsat vil være et stort flertal bag udenrigs-, forsvars- og markedspolitikken, som vil blive videreført efter de hidtidige hovedretningslinjer, baseret på vort medlemskab af FN, NATO og EF.

Samarbejdet mellem landene i den vestlige verden er forudsætningen både for en realistisk sikkerhedspolitik og for, at der kan opnås resultater i afspændingspolitikken. Samarbejdet med de nordiske lande er af afgørende værdi for de deltagende lande og udgør samtidig et naturligt og vigtigt led i vor kontakt med omverdenen. Vi lægger vægt på, at et sådant samarbejde med udviklingslandene medvirker til skabelse af en bedre international balance. Vi må heller ikke midt i vore egne problemer undlade at yde vort bidrag til de hungerramte områder i verden.

Den umiddelbare følge af oliekrisen og de stærke stigninger i priserne på andre råvarer var, at Danmark som de øvrige vesteuropæiske lande fik en meget kraftig forringelse af handelsbalancen. Disse pristigninger forstærkede samtidig inflationen.

I løbet af foråret og sommeren 1974 blev en tendens til stagnation og nedgang i beskæftigelsen mærkbar i hele Vesteuropa. Denne udvikling bremsede selvsagt mulig-